

ВИЩА КВАЛІФІКАЦІЙНА КОМІСІЯ СУДДІВ УКРАЇНИ

23 липня 2018 року

м. Київ

Р І Ш Е Н Н Я № 26/дп-18

Вища кваліфікаційна комісія суддів України у складі колегії:

головуючого – Бутенка В.І.,

членів Комісії: Василенка А.В., Шилової Т.С.,

розглянувши питання щодо недостовірності (у тому числі неповноти) тверджень, вказаних суддею апеляційного суду Київської області Гриненком Олександром Івановичем у декларації доброчесності судді за 2015 рік,

встановила:

Відповідно до частини першої статті 62 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» (далі – Закон) суддя зобов'язаний щорічно до 1 лютого подавати шляхом заповнення на офіційному веб-сайті Вищої кваліфікаційної комісії суддів України декларацію доброчесності судді за формою, що визначається Комісією.

Форму декларації доброчесності судді затверджено рішенням Комісії від 31 жовтня 2016 року № 137/зп-16.

Приписами частини шостої статті 62 Закону передбачено, що у разі одержання інформації, що може свідчити про недостовірність (в тому числі неповноту) тверджень судді у декларації доброчесності, Вища кваліфікаційна комісія суддів України проводить відповідну перевірку.

До Комісії 19 квітня 2018 року від Маселка Р.А. надійшла заява щодо проведення перевірки декларації доброчесності судді апеляційного суду Київської області Гриненка О.І. за 2015 рік.

У заяві зазначено, що твердження судді у пункті 17 декларації про неприйняття ним рішень, передбачених статтею 3 Закону України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні», є недостовірним.

На підтвердження своїх доводів заявник посилається на прийняття суддею постанови від 13 лютого 2014 року у справі № 361/84/14-п. Вказаним рішенням суду апеляційної інстанції було змінено постанову Броварського міськрайонного суду Київської області від 16 січня 2014 року, якою особу було визнано винною у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого статтею 122-2 Кодексу України про адміністративні правопорушення (далі – КУпАП), та накладено адміністративне стягнення у виді позбавлення права керування транспортними засобами на строк три місяці.

Обставини цієї справи, на думку Маселка Р.А., підпадають під визначення, наведене в пункті 4 частини першої статті 3 Закону України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні», а тому дає підстави стверджувати, що твердження, вказане суддею в пункті 17 декларації доброчесності судді за 2015 рік, не відповідає дійсності.

Членом Комісії Шиловой Т.С. проведено перевірку викладених у зверненні Маселка Р.А. обставин, проаналізовано декларацію доброчесності судді за 2015 рік, копії судових рішень у справі про адміністративні правопорушення, ухвалу Вищої ради правосуддя від 24 квітня 2017 року № 912/2дп/15-17, письмові пояснення судді.

За результатами розгляду матеріалів перевірки декларації доброчесності судді Гриненка О.І. Комісією встановлено таке.

Відповідно до Правил заповнення та подання форми декларації доброчесності судді, затверджених рішенням Комісії 31 жовтня 2016 року № 137/зп-16, у декларації доброчесності зазначаються відомості, актуальні станом на 31 грудня звітного року. У разі заповнення декларації вперше у ній зазначаються твердження щодо обставин, які мали місце упродовж усього життя особи, яка її заповнює.

У встановленому Законом порядку суддя апеляційного суду Київської області Гриненко О.І. 14 грудня 2016 року вперше подав декларацію доброчесності судді за 2015 рік. У пункті 17 декларації суддя підтвердив, що не ухвалював одноособово або у складі колегії рішень, передбачених статтею 3 Закону України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні», та не підтвердив, що пройшов перевірку, передбачену цим законом (пункт 18).

З огляду на положення пункту 4 частини першої статті 3 Закону України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні» до таких рішень, зокрема, належать рішення про накладення адміністративних стягнень на осіб, які були учасниками масових акцій протесту в період з 21 листопада 2013 року до дня набрання чинності цим Законом, у вигляді позбавлення права керування транспортними засобами на підставі статті 122-2 Кодексу України про адміністративні правопорушення за невиконання водіями вимог працівника міліції про зупинку транспортного засобу та про залишення зазначених рішень без змін судом апеляційної інстанції в період з 21 листопада 2013 року до дня набрання чинності цим Законом (тобто до 11 квітня 2014 року).

Постановою Броварського міськрайонного суду Київської області від 16 січня 2014 року особу було визнано винною у вчиненні правопорушення, передбаченого статтею 122-2 КУпАП, і піддано стягненню у виді позбавлення права керування транспортними засобами строком на чотири місяці.

У засідання особа не з'явилась, розгляд справи в суді першої інстанції відбувався за її відсутності.

Не погоджуючись із судовим рішенням, особа подала апеляційну скаргу до апеляційного суду Київської області, в якій просила постанову Броварського міськрайонного суду Київської області від 16 січня 2014 року скасувати, а провадження по справі закрити у зв'язку з відсутністю в її діях складу адміністративного правопорушення, передбаченого статтею 122-2 КУпАП.

На підтвердження своїх вимог особа зазначала, що адміністративне правопорушення, передбачене статтею 122-2 КУпАП, вона не вчиняла, а 29 грудня 2013 року перебувала не в селі Нові Петрівці, а в місті Черкаси. Далі, починаючи з 05 по 16 січня 2014 року, вона перебувала у відпустці з родиною в Закарпатській

області, а 08 січня 2014 року перетнула державний кордон України та знаходилась за кордоном до 15 січня 2014 року.

Крім того, особа вказувала про порушення судом першої інстанції норм процесуального права, яке полягало в недотриманні вимог статті 268 КУпАП, проведенні розгляду справи за її відсутності, неврахуванні при накладенні стягнення обставин, що пом'якшують відповідальність.

За результатами апеляційного перегляду (суддя Гриненко О.І.) встановлено, що судом першої інстанції своєчасно, всебічно, повно та об'єктивно з'ясовано обставини справи відповідно до статті 280 КУпАП та вирішено її відповідно до закону, водночас не враховано обставин, що пом'якшують відповідальність за адміністративне правопорушення.

Постановою апеляційного суду Київської області від 13 лютого 2014 року апеляційну скаргу особи задоволено частково. Постанову Броварського міськрайонного суду Київської області від 16 січня 2014 року змінено, зменшено розмір накладеного стягнення, застосовано до особи адміністративне стягнення у виді позбавлення права керування транспортними засобами на строк три місяці.

Постановою Броварського міськрайонного суду Київської області від 06 березня 2014 року особу звільнено від адміністративної відповідальності за статтею 122-2 КУпАП відповідно до статті 4 Закону України «Про недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань, та визнання такими, що втратили чинність деяких законів України».

До Тимчасової спеціальної комісії з перевірки суддів судів загальної юрисдикції 15 та 16 грудня 2014 року надійшли два примірники заяви голови громадської спілки «Українська спілка Автомайдан» Михайловського А.В. про проведення спеціальної перевірки стосовно судді апеляційного суду Київської області Гриненка О.І. відповідно до пункту 4 частини першої статті 3 Закону України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні», оскільки постанова від 13 лютого 2014 року, прийнята суддею, не відповідає вимогам, передбаченим статтями 245, 247, 251, 252, 280, 283, 284 КУпАП, а рішення суду першої інстанції змінено лише в частині зменшення строку позбавлення права керування транспортними засобами.

Тимчасовою спеціальною комісією з перевірки суддів судів загальної юрисдикції рішення за результатами розгляду цих заяв прийнято не було, а тому на підставі частини п'ятою статті 2 Закону України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні» матеріали передано до Вищої ради юстиції для продовження їх розгляду за загальною процедурою.

Вищою радою правосуддя встановлено, що суддя Гриненко О.І., розглядаючи скаргу на постанову Броварського міськрайонного суду Київської області про притягнення особи до адміністративної відповідальності, без належної оцінки всіх доказів і зазначення мотивів відхилення показань свідків, визнав особу винуватою у вчиненні адміністративного правопорушення лише на підставі протоколу та рапорту про адміністративне правопорушення, чим порушив вимоги закону про всебічне та повне дослідження обставин правопорушення (не дотримав вимог статей 1, 245, 251, 280 КУпАП).

Вищою радою правосуддя встановлено, що ці порушення не були такими, що свідчать про порушення суддею присяги на момент їх вчинення, вказують про вчинення дисциплінарного проступку, але у зв'язку з тим, що закінчився встановлений законом строк для притягнення судді до дисциплінарної відповідальності, правових підстав для відкриття і притягнення судді Гриненка О.І.

до дисциплінарної відповідальності немає.

Ухвалою Вищої ради правосуддя від 24 квітня 2017 року № 912/2дп/15-17 було відмовлено у відкритті дисциплінарної справи стосовно судді апеляційного суду Київської області Гриненка Олександра Івановича.

СтOVOHO вказаних обставин суддею надано письмові пояснення, в яких він вказує про те, що ухвалене ним рішення за результатами апеляційного перегляду справи № 361/84/14-п про вчинення особою адміністративного правопорушення, передбаченого статтею 122-2 КУпАП, не є таким, що підпадає під положення пункту 4 частини першої статті 3 Закону. Таку позицію суддя мотивує тим, що під час апеляційного розгляду не було встановлено обставин, які б свідчили про участь особи у масових акціях протесту на момент вчинення правопорушення. Обґрунтовуючи апеляційну скаргу, особа спростовувала факт перебування за кермом належного їй автомобіля у вказаний період. Крім того, суддя зазначає, що в ухвалі Вищої ради правосуддя від 24 квітня 2017 року № 914/2дп/15-17 не міститься прямої вказівки на прийняття ним судового рішення, передбаченого пунктом 4 частини першої статті 3 Закону, а допущені ним порушення норм процесуального права під час розгляду апеляційної скарги особи не є такими, що свідчать про порушення присяги на момент їх вчинення.

Оцінивши у сукупності викладені обставини, Комісія вважає, що суддя апеляційного суду Київської області Гриненко О.І. не міг бути обізнаним про те, що особа була учасником масових акцій протесту в період з 21 листопада 2013 року до дня набрання чинності Законом України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні», оскільки ні в суді першої, ні в суді апеляційної інстанції вона про це не зазначала, до Тимчасової спеціальної комісії з перевірки суддів судів загальної юрисдикції не зверталась.

Не спростовує цього факту і прийнята 06 березня 2014 року постанова Броварського міськрайонного суду Київської області (суддя Лопатинська С.П.) про звільнення особи від адміністративної відповідальності за статтею 122-2 КУпАП на підставі статті 4 Закону України «Про недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань, та визнання такими, що втратили чинність, деяких законів України», оскільки це судові рішення було прийнято після апеляційного розгляду справи. Крім того, в цьому рішенні будь-яких відомостей про участь особи у мирних зібраннях не наведено.

Рішенням Вищої ради правосуддя від 24 квітня 2017 року № 912/2дп/15-17 також не підтверджується факту участі особи в масових акціях протесту в період з 21 листопада 2013 року до дня набрання чинності Законом України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні».

Ураховуючи наведене, у судді Гриненка О.І. були відсутні підстави підтверджувати у пункті 17 декларації доброчесності судді за 2015 рік факт ухвалення ним рішень, передбачених статтею 3 Закону України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні».

Крім того, Комісія вважає, що навіть з формальних ознак постановлене суддею Гриненком О.І. рішення від 13 лютого 2014 року не може підпадати під вимоги пункту 4 частини першої статті 3 Закону України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні». Так, цим рішенням було змінено постанову Броварського міськрайонного суду Київської області від 16 січня 2014 року про притягнення особи до адміністративної відповідальності. Водночас у пункті 4 частини першої статті 3 Закону України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні» йдеться

виключно про рішення судів апеляційної інстанції, якими залишено без змін рішення судів першої інстанції про накладення адміністративних стягнень за статтею 122-2 КУпАП на осіб, які були учасниками масових акцій протесту в період з 21 листопада 2013 року до дня набрання чинності цим законом.

З огляду на зазначене Комісія за результатами розгляду питання про недостовірність тверджень, вказаних суддею апеляційного суду Київської області Гриненком Олександром Івановичем у декларації доброчесності судді за 2015 рік, дійшла висновку про непідтвердження інформації про недостовірність тверджень, вказаних суддею у декларації доброчесності судді за 2015 рік, викладеної у зверненні Маселка Р.А. від 19 березня 2018 року.

Керуючись статтями 62, 93, 101 Закону, розділом VI Регламенту Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, Комісія

вирішила:

визнати непідтвердженою інформацію про недостовірність (у тому числі неповноту) тверджень, вказаних суддею апеляційного суду Київської області Гриненком Олександром Івановичем у декларації доброчесності судді за 2015 рік.

Головуючий

В.І. Бутенко

Члени Комісії:

А.В. Василенко

Т.С. Шилова